

Is Raising Children a *Mitzva*?

Is it a *mitzva* to care for one's own children: feeding, changing diapers, teaching manners, etc.? If so, what is the source? Does it apply equally to men and women? If it is not a *mitzva*, wouldn't any *mitzva* take precedence over such activities?

6. שולחן ערוך יורה דעה סי' רנא סעי' ג

הנותן לבניו ובנותיו הגדולים, שאינם חייב במזונותיהם, כדי ללמד את הבנים תורה ולהנהיג הבנות בדרך ישרה, וכן הנותן מתנות לאביו והם צריכים להם, הרי זה בכלל צדקה. ולא עוד אלא שצריך להקדימו לאחרים. ואפילו אינו בנו ולא אביו, אלא קרובו, צריך להקדימו לכל אדם.

7. גמרא, מכות דף ח עמ' א

אבא שאול אומר: מה חמבת עצים רשות, אף כל רשות, יצא האב המכה את בנו, והרב הרודה את תלמידו, ושלח בית דין.

8. רמב"ם הלכות אבל פרק יד הל' א

מצות עשה של דבריהם לבקר חולים, ולנחם אבלים, ולהוציא המת, ולהכניס הכלה, וללוות האורחים, ולהתעסק בכל צרכי הקבורה, לשאת על הכתף, ולילך לפניו ולספוד ולחפור ולקבור, וכן לשמח הכלה והחתן, ולסעודם בכל צרכיהם, ואלו הן גמילות חסדים שבגופו שאין להם שיעור, אף על פי שכל מצות אלו מדבריהם הרי הן בכלל "ואהבת לרעך כמוך", כל הדברים שאתה רוצה שיעשו אותם לך אחרים, עשה אתה אותן לאחריך בתורה ובמצות.

9. רמב"ם הלכות מתנות עניים פרק י הל' טז

הנותן מזונות לבניו ולבנותיו הגדולים שאינם חייב במזונותיהם כדי ללמד הזכרים תורה ולהנהיג הבנות בדרך ישרה ולא יהיו מבוזות, וכן הנותן מזונות לאביו ולאמו הרי זה בכלל הצדקה, וצדקה גדולה היא, שהקרוב קודם, וכל המאכיל ומשקה עניים ויתומים על שלחנו, הרי זה קורא אל השם ויענהו ומתענג שנאמר "אז תקרא וה' יענה".

1. שולחן ערוך אורח חיים סי' קנו סעי' א

אחר כך ילך לעסקיו, דכל תורה שאין עמה מלאכה סופה במלה וגוררת עון, כי העוני יעבירנו על דעת קונו; ומכל מקום לא יעשה מלאכתו עיקר, אלא עראי, ותורתו קבע, וזה וזה יתקיים בידו; וישא ויתן באמונה

2. גמרא, כתובות דף סה עמ' ב

אף על פי שאמרו אין אדם זן את בניו ובנותיו כשהן קטנים, אבל זן קטני קטנים. עד כמה? עד בן שש

3. רש"י שמות פרק כא פס' ג

ויצאה אשתו עמו – וכי מי הכניסה שתצא? אלא מגיד הכתוב, שהקונה עבד עברי, חייב במזונות אשתו ובניו;

4. שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ד סי' מט

אנו מהזייבין להאמין שאיכא טעמים גדולים לקדוש ברוך הוא נותן התורה – איכא גם טעמים גלויים לכל, כי סתם נשים בעולם אינם עשירות, ועליהן מוטל גידול הילדים והילדות, שהיא מלאכה היותר חשובה להשם יתברך ולהתורה, וכן ברא השם יתברך בטבע כל מין ומין דמבעלי חיים, שהנקבות יגדלו את הולדות, ואף את מין האדם לא הוציא מן הכלל בזה, שגם טבע הנשים מסוגל יותר לגידול הילדים שמצד זה הקל עליהן שלא לחייבן בלמוד התורה, ובמצות עשה שהזמן גרמא, שלכן אף אם ישתנה סדור החיים בעולם גם לכל הנשים ולעשירות בכל הזמנים, ואף כשאפשר למסור הגידול לאיזה אינשי ונשי כבמדינתנו, לא נשתנה דין התורה ואף לא דין דרבנן

5. גמרא, כתובות דף נ עמ' א

"אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל עת" – וכי אפשר לעשות צדקה בכל עת? דרשו רבותינו שביבנה, ואמרי לה רבי אליעזר: זה הזן בניו ובנותיו כשהן קטנים.

רש"י שם

זה הזן בניו ובנותיו קטנים – שתמיד יום ולילה הן עליו, והיא צדקה, שאינו חייב עליו בהם.